

Για τότε σήκωσαν ολόγουρά του τα παραβάν για να σκεπάσουν την αισθητική γύμνια του «Δρομέα»! Αλλά ο φακός της στήλης είχε προλάβει να τον πάρει, μέσα στο απογευματινό φως, με το γυμνό σιδερένιο σκελετό του, που θα ντυθεί στο

ΕΛΜΠΙ

γυαλί για να δώσει τη φιγούρα του ευάλωτου, δεμένου άρρηκτα, όπως φαίνεται, με την πόλη των Αθηνών και τη «βιτρίνα» της, έργου του Βαρώτσου. Στη μικρή πλατεία - νηίδα της Βασιλίσσης Σοφίας, δίπλα στο «Χίλτον» και με το ρολόγι να δείχνει την ώρα των διαφημίσεων, ο «Δρομέας», πριν καλά-καλά ακόμα εγκα-

τασταθεί, ντυμένος στο γυαλί, απέκτησε συντροφιά, ολόγουρα στις ταράτσες των υψηλών πολυκατοικιών της κεντρικής περιοχής, τις γιγαντοαφίσες των διαφημίσεων. Ετσι, θα 'χει, τουλάχιστον, αντικείμενο η τάση του «Δρομέα», που αγωνίζεται να τρέ-

ξει, να φύγει, αλλά μένει δεμένος... Όπως κι εμείς άλλωστε, που τον βλέπουμε, τον κρίνουμε, τον κατακρίνουμε ή τον συνηθίζουμε, σιγά-σιγά, όπως τόσα άλλα πράγματα στη ζωή μας... Μοιάζει λίγο και με τον Δον Κιχώτη, που πολεμά, εις μάτην, τους δικούς του «ανεμόμυλους», στις αφίσες, εκεί, ψηλά!